ZA KAŽDÝM ROHEM JESKYŇKA

Daniela Weissová a Romana Zemenová

Jelen *vykoukne*: Už?

1. obraz

Děti si hrají na kraji lesa.

Kluci: Holkýýýý, kde jste?

Holky: Táády jsme. … nechytíš...

Karkulka: Smolíček, pacholíček!

Smolíček: Ty Karkule! *(tahá ji za copy)*

Karkulka: Au, nech si toho, jó?

Jeníček honí Mařenku.

Mařenka: Ty toho taky nech… víš, že jsem starší.

Jeníček: To je toho, o dvě minuty!

Smolíček: Víte, že ta skála je zkamenělý obr? V noci ožívá a dupy, dupy, chodí nám okolo chalupy.

Mařenka: To byl obr? Já to v noci slyšela.

Jeníček: A na vrbě u potoka bydlí hastrmánek. A tahá holky za copánek.

Karkulka: Nechte toho.

Z pozadí píseň a dupot jeskyněk.

Děti: Co to bylo?

Zazní kus písně.

Děti: Slyšeli jste to?

Znovu píseň.

Děti: Schováme se.

Smolíček: Budeme se koukat.

Jeníček: Ne, budeme poslouchat.

Jeskyňky *s písní a tancem nastoupí na scénu*:

Jdeme světem,
Snažíme se jen dostat k dětem,
Děláme všecko, co je možné.
Asi jsme nemožné.

Dětí je všude fůra,
Tlačí nás jako noční můra.
Snad aspoň jednou svedem
Mít dětí plný vak - tak.

Jeskyňka 1: Můžu se vás zeptat kolik máte dětí?

Jeskyňka 2: Včera… včera jsem málem jedno další měla.

Jeskyňka 1: No tak kolik?

Jeskyňka 2: Vždyť vám to říkám, kdyby vyšlo to, co jsem měla domluvené včera … tak...

Jeskyňka 1: …tak?

Jeskyňka 2: …tak už bych jich měla… jedno.
Jeskyňka 1: Pche.
Jeskyňka 2: No a kolikpak jich máte vy?
Jeskyňka 1: Já si myslím, že na to musíme jít jinak. Jsme úplně bez dětí!!!
Jeskyňka 2: Moje řeč, ale jak?
Jeskyňka 1: Jak, jak… podívejte se, například, kdyby se jedno dítě někde ztratilo, tak to bychom viděli ten zájem, že.
Jeskyňka 2: Kdyby, kdyby… my potřebujeme výsledky!
Jeskyňka 1: Musíme najít vhodnou lokaci.
Jeskyňka 2: To je ale výborný nápad, to určitě uděláme… a co to je, ta loktace.
Jeskyňka 1: Lokace! Místo! Místo, nějaká pěkná vesnička, kde je hodně dětí, abychom to měli pěkně pohromadě.
Jeskyňka 2: No ano, výborně a co ta za lesem?
Jeskyňka 1: Tam právě jdem. Vy tam, já sem.
Odchází za písně:
Například včera jedna včela
Bodla mě doprostředka čel,
A boule se ty děti lekly
a všechny utekly.
Jeskyňka 2: Proč ona pořád vy tam, já sem….? Pch...

Děti *je slyšet zezadu*: Slyšely jste to? Slyšely, slyšely. *(objeví se)*
Smolíček: A já to viděl.
Jeníček: Ty ses koukal?
Smolíček: Jo. To byly určitě Jeskyňky!
Jeníček, Mařenka, Karkulka: Opravdu?
Smolíček: Kradou děti!!
Jeníček, Mařenka, Karkulka: Opravdu?
Smolíček: A žerou je!!!
Jeníček: Co budeme dělat?
Smolíček: Budeme je stopovat.
Mařenka: Ale opatrně.
Karkulka: Jo, ale opatrně.
Maminky *volají*: Děti domů, Karkulko domů, Jeníčku, Mařenko, domů.
Karkulka: Páni, já zapomněla jít k babičce.
Jeníček a Mařenka: A my musíme na maliny, protože, protože, večer budou lívance.
Smolíček: A u nás bude večer mazec?
Jeníček a Mařenka: Co?
Karkulka: Zase pětka?
Smolíček: Tři, ale přiznám dvě.
Jeníček: Tak je budeme stopovat až potom, jo?
Děti: Ahoj. *(běží domů)*

2. obraz
Otvírá se scéna vesnice, maminky v oknech.
Paní Jeníčkomařenková: Dobrý den, paní Červená.
Paní Červená: Dobrý den, paní Jeničkovámařenková. Už jsou ty vaše děti doma?
Paní Jeníčkomařenková: Právě že nejsou.
Paní Červená: No ona Karkulka taky, jen přijde ze školy, mrskne taškou a je venku.

Paní Jeníčkomařenková: Co myslíte já? Já přijdu z práce utahaná - nádobí neumyté, koš nevynesený, já tady vařím, peču, smažím, s lívancem se jim k večeři dělám a oni ani ty maliny nepřinesou.
Paní Červená: Já už peru dneska šestou pračku, samej čepec, ta holka se jen fintí. Vy aspoň máte ty děti slušně vychovaný.
Paní Jeníčkomařenková: Jo, to se vám zdá. Pořád někde lítaj s tím Smolíčkem Jelenovic. Řeknu vám, pan Jelen na toho kluka nestačí. Ten roste jako dříví v lese. To ta vaše Karkulka je hodná a slušná holčička.
Paní Červená: Jděte, kde myslíte, že je? Vždyť lítá s nima… a ještě odmlouvá.
Obě znovu volají děti.
Paní Jeníčkomařenková: Jeníčku, Mařenko.
Jeníček a Mařenka *se objeví v okně*: My jsme byli se Smolíčkem a Karkulkou. Jenom venku.
Paní Jeníčkomařenková: A co ty maliny?
Jeníček a Mařenka: My víme, my víme. Uprostřed lesa, u toho vysokého smrku rostou tááákhle velký maliny, ty budeme mít nasbíraný za pět minut.
Paní Jeníčkomařenková: To určitě. Ať vás to ani nenapadne. Za chvíli bude tma, ještě byste zabloudili.
Jeníček a Mařenka: No jo, no.
Paní Jeníčkomařenková: Jenom na kraj lesa, jasný.
Jeníček a Mařenka: No jo, no.
Paní Jeníčkomařenková: A ty dej na Jeníčka pozor Mařenko. Víš že jsi starší.
Mařenka: O dvě minuty, to je toho.
Paní Jeníčkomařenková: Ať jste za chvíli zpátky.
Jeníček a Mařenka: To je hrozný, nejsme malí, to tady známe, jak svý boty ne. *(mizí)*

Paní Červená: Karkulko!
Karkulka: Ahoj mami.
Paní Červená: Nezapomněla jsi na něco?
Karkulka: Jestli myslíš babiččin svátek, tak to jsem teda nezapomněla.
Paní Červená: A kolik si myslíš, že je asi tak hodin?
Karkulka: No, vždyť už jdu.
Paní Červená: No tak počkej… tady máš košíček, bábovku, víno. A k tomu ani nečichneš, kytku utrhneš cestou.
Karkulka: No jo pořád.
Paní Červená: To ti povídám. Běž okolo lesa, je to sice delší, ale bezpečnější. A pospěš si, za chvilku bude tma.
Karkulka: No jo.
Paní Červená: A koukejte mi poslat holuba, až dojdeš. Ať vím, že jsi pořádku.
Karkulka: No jo pořád.
Paní Červená: A neráchej si ty nohy v potůčku.
Karkulka: Jooo.
Paní Červená: A babičku že pozdravuju.
Karkulka: No jo.
Paní Červená: A s nikým se nezastavuj. *(zmizí)*
Karkulka: S kým bych se asi tak v lese zastavovala? *(zmizí)*
Jelen *nakukuje k sousedům a volá Smolíčka*: Smolíčku!
Smolíček: Vždyť jsem tady.

Jelen: Odkdy?
Smolíček: Dávno.
Jelen: Učil ses? Ukaž.
Smolíček: No, no...
Jelen: Pětka?!
Smolíček: No, no.
Jelen: Víc!!!
Smolíček: Dvě.
Jelen: Uč se, uč se, uč se… Doma buď…. Jdu se pást.

Přichází Jeskyňka 1 a ťuká na okénko Karkulčiny maminky.
Jeskyňka 1: Dobrý den, mladá paní, můžu vás na chvilku zdržet? Jen na chviličku, víte, já mám takové zajímavé informace, to vám nezabere skoro žádný čas a ty informace jsou velmi důležité, už spoustě lidí to pomohlo, někdo tomu nevěří, ale to byste se divila, a máte možnost vyhrát bonus, a jestlipak máte nějaké dětičky?
Paní Červená: Mám, holku jednu nezvedenou, ale zrovna odešla k babičce.
Jeskyňka 1: Vážně? To je ale náhodička, tak já ještě přijdu.
(maminka zmizí, Jeskyňka se obrací k Smolíčkovu oknu a ťuká)
Smolíček: Kdo je?
Jeskyňka 1: A kdo je tam?
Smolíček: Smolíček.
Jeskyňka 1: Smolíčku pacholíčku, otevři mi svou světničku.
Smolíček: Tůdle! *(zmizí)*
Jeskyňka 1: No tak já ještě příjdu.
Odchází, přichází druhá jeskyňka a jde k druhé mamince.
Jeskyňka 2: Dobrý den, mladá paní, můžu vás na chvilku udržet, podržet … tedy zdržet? Jen na chviličku, víte, já mám takové zajímavé irfom… unro... intr… no takové zajímavé zajímavosti, to vám nezabere skoro žádný čas. Ty zajímavosti jsou velmi důležité, už spoustě lidí to pomohlo, někdo tomu nevěří, no skoro nikdo, ale to byste se divila, že tomu nikdo nevěří a máte možnost vyhrát nos…, nus…, tedy bonus, a jenom taková otázečka: jestlipak máte nějaké ty malé dětičky?
Paní Jeníčkomařenková: Mám, holku a kluka, ale zrovna odešli do lesa na maliny.
Jeskyňka 2: Vážně? To je ale náhodička, tak já ještě přijdu.
(maminka zmizí, Jeskyňka se obrací k oknu Smolíčka a ťuká)
Smolíček: Kdo je?
Jeskyňka 2: A kdo je tam?
Smolíček: Smolíček.
Jeskyňka 2: Smolíčku pacholíčku, otevři mi svou světničku.
Smolíček: Tůdle! *(mizí)*
Jeskyňka 2: No, tak já ještě příjdu. *(odchází - zavírá se scéna)*

3. obraz
Jelen *se pase*: Tráva, tráva, tráva...
Jeníček a Mařenka přicházejí do lesa - prozpěvují si.
Jeníček: Tak mě už pěkně bolí nohy.
Mařenka: Ještě kousek tudy, víš že to vím líp.
Jelen: Ha! Děti v lese!
Jeníček a Mařenka: Dobrý den, pane Jelen.

Jelen: Večer!
Jeníček a Mařenka: Dobrý večer, pane Jelen.
Jelen: Ví to maminka?
Jeníček a Mařenka: Se ví, že ví, nás sem poslala. Hele půjdeme radši tudy.
Jelen: Tráva, tráva, tráva...
Vlk: Jídlo, Jídlo, Jídlo! Dobrý den!
Jelen: Večer.
Vlk: Dobrý večer. Jídlo, jídlo, jídlo... *(oba mizí)*

Karkulka: Dneska je pátek, babička má svátek, a já jí nesu v košíčku bábovku a kytičku. Je ne, kytičku nenesu, no jo šla jsem lesem a tady žádné nerostou. Ale nohy jsem si v potoce neráchala, je tam hastrman! Nevadí, tak dám babičce list. *(mizí)*

Smolíček *utíká až padne*: Karkulko, Jeníčku, Mařenko! Já už je nedohoním asi, to já už je určitě nedohoním. To jim ani nemůžu říct, že u mě byly jeskyňky. Zpátky pěšky nejdu. Za hory, za doly, mé zlaté parohy, kde se pasou!
Jelen: Bude mazec. *(bere Smolíčka do tlamy - odbíhá)*

Jeskyňky před scénou.
Jeskyňka 2: Tak co, dobrá loktace?
Jeskyňka 1: Lokace! Lokace!! Lokace dobrá, čas špatný.
Jeskyňka 2: Moje řeč, moje řeč… co budeme dělat?
Jeskyňka 1: Já si myslím, že využijeme volný čas na přípravu a mezitím se podíváme na druhou stranu lesa.
Jeskyňka 2: To je výborný nápad, to určitě uděláme … a kdy?
Jeskyňka 1: Právě teď. Vy tam, já sem. *(mizí)*
Jeskyňka 2: No a proč ona pořád vy tam já sem? Má to tam nějaký lepší? *(podívá se)* Má to tam úplně stejný. *(odchází)*

4. obraz
Otvírá se perníková chaloupka, v ní se objevuje Ježibaba a zpívá.
Ježibaba: Peču peču perník, peču ho spoustu let,
Peču ho třikrát denně, není už kdo by to jeď.
Poctivý perník z medu, už z něj celý dům mám,
Čekám až přijdou děti a já děti ráda mám. *(lepí perníčky - mizí)*

Jeskyňka 2 *přichází*: Tady to voní… *(loupe)*
Ježibaba: Kdo mi to loupe perníček?
Jeskyňka 2: To nic to jenom větříček.
Ježibaba: A to bych se divila.
Jeskyňka 2: Dobrý den, mladá paní… *(kouká na babu)* ...dobrý den, stará paní.
Ježibaba: To jste to vylepšila.
Jeskyňka 2: Můžu vás na chvilku udržet, podržet … tedy zdržet? Jen na chviličku, víte, já mám takové zajímavé irfom… áááále, nebudu to natahovat… A máte možnost vyhrát nos… Ne ten ne, koukám vy už jeden pěkný máte… nus… bonus, a jestlipak máte nějaké dětičky?
Ježibaba: Bohužel, jsem úplně bez dětí.
Jeskyňka 2: Vy taky? Já taky, já taky.
Ježibaba: A přitom je mám tak ráda.

Jeskyňka 2: Vy taky? Já taky, já taky… ale co budeme dělat?
Ježibaba: No co, perníku mám napečeno, tak jen čekám, až nějaké přijdou.
Jeskyňka 2: A tak to je výborný nápad, to určitě uděláme… kafíčko bych si dala.
Ježibaba: Ne, to není dobrý nápad. Jen si jděte po svých. *(mizí)*
Jeskyňka 2: Že bych jako šla někam jinam… ale tohle tady nenechám, ke kafíčku si vezmu. *(oloupe dům a zmizí)*
Ježibaba: To byla ale divná osoba. *(zavírá dům i scénu)*

5. obraz

Scéna je zavřená - proběhne Jelen se Smolíčkem.

Karkulka potká vlka.
Vlk: Kam, Karkulko malá, kam?
Karkulka: Dneska je pátek, babička má svátek.
Vlk: Co to neseš v košíčku?
Karkulka: Bábovku a kytičku - ne, vlastně list.
Vlk: Jíst! Kdepak bydlí babička.
Karkulka: Támhle na druhé straně lesa.
Vlk: To je tvoje babička? No tu já znám.
Karkulka: Tak já už jdu.
Vlk: Tak babička… tam už jsem dlouho nebyl… mohl bych se stavit.
Objeví se jelen.
Vlk: Zdravíčko, Jelene, na večeři?
Karkulka: Jo, konečně, doufám. A vy?
Vlk: Já budu dnes večeřet u babičky.
Karkulka: Hm hm... *(oba mizí)*

Objeví se Jeníček a Mařenka.
Jeníček: Říkala jsi, že to víš líp, a kde jsme, aha?
Mařenka: No kde, kde, v lese asi, ne? Akorát, že už se trochu stmívá.
Jeníček: Akorát, že už je pořádná tma.
Mařenka: Jeníčku, já se asi bojím.
Jeníček: No jo, holka… Mařenko, já asi taky.
Mařenka: Víš co, Jeníčku, vylez na strom a podívej se jestli neuvidíš světýlko.
Jeníček *leze*: Vidím Mařenko, támhle se svítí, tam budou určitě dobří lidé.
Mařenka: A ti nám pomůžou. *(oba odchází)*

6. obraz

Otvírá se scéna a odkrývá babičku, která zalévá a zpívá.
Jeskyňka 1: Dobrý den, paní, můžu vás na chvilku zdržet?
Babička: Ale můžete, můžete, jen zdržujte.
Jeskyňka 1: Jen na chviličku.
Babička: Ale jen mluvte já mám času.
Jeskyňka 1: Ale to vám nezabere skoro žádný čas.
Babička: Ale jen mluvte, vždyť vám povídám, že mám čas. Já mám času, že nevím co s ním.
Jeskyňka 1: Tak já to vezmu zkrátka, máte možnost vyhrát bonus. Jen taková otázečka: jestlipak máte nějaké dětičky?
Babička: Mám vnučku, už by tu měla být.
Jeskyňka 1: Ale nějak nejde...

Babička: Áááá, už jde… Karkulko. Jé to není Karkulka, to jsi ty vlku?
Jeskyňka 1: Vlk? Tak to snad, abych radši šla. *(mizí - v okénku se objeví Ježibaba)*
Babička: Ty máš hlad viď. *(přináší kastrůlek, krmí a hladí vlka)*
Ježibaba: Koukám, máte strávníka. Nechceš perníček?
Vlk: Brr...
Ježibaba: Vy se máte, čekáte vnučku, že jo? Tak ať se staví. Mám tady nůši perníčků, ať ji vezme dětem do vesnice. Oni si samy nepřijdou. A já mám přitom děti tak ráda. *(mizí)*
Babička: Ta holka nejde a nejde, já jí snad půjdu naproti. Počkej tady, hned jsem zpátky. *(mizí - vlk se objevuje v okně s brýlemi a novinami)*
Vlk: Brrr, to jsou zprávy, až z nich zebou uši. A hele babiččin čepec. *(nasadí si ho)*

Přichází Karkulka - ani se pořádně nepodívá.
Karkulka: Ahoj, babi.
Vlk: Co?
Karkulka: Dneska je pátek a ty máš svátek, já ti nesu v košíčku bábovku a kytičku - teda list.
Vlk: Co?
Karkulka: Babičko, ty máš tak velké oči a nevidíš?
Vlk: Co?
Karkulka: Babičko, ty máš tak velké uši a neslyšíš?
Vlk: Co?
Karkulka: Babičko, proč máš tak velké zuby?
Vlk: Protože jsem vlk! *(spadnou mu brýle a čepec)*
Karkulka: Jéééé, vlk, vlk sežral babičkuůůů *(utíká k perníkové chaloupce, z níž vykoukne Ježibaba)* Jéééé ježibabááá... *(utíká pryč - vlk zůstává ležet v okně, Ježibaba s vrtěním hlavy mizí)*

Jeníček a Mařenka: Světýlko vidíš, tady to je.
Mařenka: Tady to voní.
Jeníček: Já mám hlad. *(loupou perníčky)*
Ježibaba: Kdo mi to loupe perníček?
Jeníček a Mařenka: To nic, to jen větříček.
Ježibaba *vyleze*: A to se mi nějak nezdá. Ale, ale, dětičky. Konečně děti. No to mám radost. A vy jste nějaké hubené. Nechcete perníček? No vemte si. Já mám děti tak ráda.
Jeníček a Mařenka: Ježibabááá, chce nás vykrmit a sníst. Utíkej, Mařenko! Utíkej, Jeníčku! *(běží k babičce)* Jéééé, tady je vlk!!! Utíkeééj! *(mizí)*
Ježibaba: Děti, děti, vemte si s sebou aspoň pár perníčkůůů. Kdo to bude jíst?
Babička se vrací.
Ježibaba: Tak kde máte Karkulku?
Babička: Viděla jsem ji, letěla jak splašená, ani mě neslyšela. Byla tady vůbec?
Vlk: Byla, pořád, babičko, babičko, já povídám jsem vlk.
Ježibaba: Křičela, že vás sežral a o mně řekla, že jsem ježibaba.
Babička: No ona dcera říkala, že je holka hubatá. No to se musí vysvětlit. *(zavírá)*
Ježibaba: No to tedy musí. *(zavírá)*
Scéna zavřená - les. Velká honička po lese, při níž jsou na scéně všichni kromě Jeskyněk.

Jeskyňky před scénou.

Jeskyňka 2: Teď za Jelenem.
Jeskyňka 1: Já už jsem mu vysvětlila všechny výhody Pohádkového pojištění dětí, a panu Jelenovi se zdály podmínky, s ohledem na rošťárny Smolíčka, velmi výhodné.
Jeskyňka 2: Tak vy už jste s ním mluvila? No, já jsem naše hádkové, pohádkové pojištění dětí taky dobře prodala, totiž podala. Paní Červená pojistila Karkulku i s nosem, nusem - bonusem.
Jeskyňka 1: Já zase pojistila Jeníčka a Mařenku.
Jeskyňka 2: Tak vy máte dvě? *(mizí)*
Jeskyňka 1: …no kdo umí ten umí.

7. obraz

Otvírá se scéna vesnice - všechny děti jsou v okně u Smolíčka a jedno přes druhé líčí hrůzy: vlk, jeskyňky, ježibaba. Ozve se píseň Jeskyněk - děti se schovají.
Jeskyňky *ťukají na okno*: Smolíčku, pacholíčku, otevři nám svou světničku...
Smolíček: Běžte pryč, nebo zavolám Jelena.
Jeskyňky: Zavolej, zavolej.
Smolíček: Za hory, za doly...
Jeskyňky: No a nejde. Nejde.
Jeskyňka 1: A tak bych ho potřebovala.
Jeskyňka 2: Pohádkové pojištění dětí na Smolíčka s panem Jelenem uzavřu já. Vy už máte dvě a já jen jedno.
Jeskyňka 1: Ale já to začala. Tak víte co, uděláme ho napůl. Půl já, půl vy.
Jeskyňka 2: To ale není žádná spravedlnost. Já dobře vím, že jedna a půl není stejně jako dvě a půl.
Jeskyňka 1: A vy víte, kde se pase?
Obě na píseň odchází - 2. se vrátí.
Jeskyňka 2: Na půl, na půl a kde já tak asi seženu půl dítěte. Co půl - netroškař holka! Pojistím sedm trpaslíků a lepší budu já. *(mizí)*

Závěr

Děti každé ve svém okně.
Karkulka: Aha, tak ony jsou to paní pojišťovačky.
Jeníček a Mařenka: Nám maminka říkala, že jsme pojištěný.
Smolíček: Nevěřím. Já jim to nevěřím, žádné pojištění. Jeskyňky jsou to a žerou děti.
Karkulka: Mně maminka říkala, že vlk je úplně ochočený a že babička ho má, aby se v lese nebála.
Jeníček a Mařenka: Nám to maminka taky říkala.
Smolíček: Nevěřím, žere lidi a tvoje babička měla sakra velký štěstí.
Karkulka: Taky nevěřím *(jako přísaha)*
Jeníček a Mařenka: Nám maminka říkala, že to je hodná paní a ne ježibaba. a že to nemáme říkat, a starým lidem nadávat.
Smolíček: Nevěřím, je to ježibaba, taky žere děti a peče je v tý peci, jako perníky.
Jeníček, Mařenka, Karkulka: Taky nevěřím! *(jako přísaha)*
Smolíček: Jo a v tom starém mlýně jsou čerti. To vím zcela jistě.
Jeníček: Budeme je stopovat.
Karkulka a Mařenka: Ale opatrně. A až zítra. Dobrou noc. *(všechny děti mizí v oknech)*
Smolíček: No jo, ale čerti to je málo. To je slabý. Co je strašnějšího než čerti...? Už to mám: čerti a Mikuláš!!!